

Doua tipuri de schimbatoare de caldura specifică instalatiilor în construcții. Evaluarea caracteristicilor termice

Two types of heat exchangers specific to construction installations.
Evaluation of thermal characteristics

Florin Iordache¹, Alexandru Draghici²

Universitatea Tehnică de Construcții București
Bd. Lacul Tei nr. 122 - 124, cod 020396, Sector 2, București, România
E-mail:¹ fliord@yahoo.com, ¹draghicialexandru23@yahoo.com

DOI:10.37789/rjce.2020.11.2.10

Rezumat. Cele două tipuri de schimbatoare de caldura specifice instalatiilor în construcții la care lucrarea face referire sunt: retelele termice arborescente care alimentează instalatiile de incalzire centrală și de preparare a apei calde de consum din cladirile urbane, respectiv schimbatoarele de caldura din cadrul buclelor de utilizare a energiei solare. În lucrare se prezintă procedurile de determinare a caracteristicilor termice (numarul de unități de transfer termic, NTU și modulul termic, E) prin care se poate evalua transferul de flux termic în cadrul echipamentelor menționate.

Cuvinte cheie: schimbatoare de caldura, transfer de flux termic

Abstract. In this paper, two types of heat exchangers specific to the building service systems are studied: the arborescent thermal networks that supply the central heating and domestic hot water preparation systems inside the urban buildings, respectively the heat exchangers connected in loops designed for solar energy use. The paper presents the procedures for determining the thermal characteristics (the number of transfer units, NTU and the so-called thermal module, E) that can be used for evaluating the heat flow transfer within the mentioned equipments.

Keywords: heat exchangers, heat transfer

1. Introducere

Desi destinata transportului și distribuției de agent termic între sursa (centrala de cogenerare, punct termic etc) și consumatori, o rețea termică poate fi privită ca un

schimbator de caldura prin prisma fluxului termic pierdut de agent catre mediul in care se afla instalate conductele retelei (ex: aerul din canalul termic).

In sisteme de dimensiuni mai reduse, precum cele care utilizeaza energia solara pentru a asigura confortul consumatorilor rezidentiali, pierderile pe traseu pot fi neglijate iar atentia este concentrata asupra schimbatoarelor de caldura propriu-zise. Pentru sistemele in care bucla solara este cuplata indirect la rezervorul de acumulare, primul schimbator de caldura este suprafata de captare solara prin care agentul termic isi creste temperatura iar al doilea este serpentina sau registrul imersat in rezervorul de acumulare al instalatiei consumatorului.

Evaluarea puterilor termice transferate in cadrul fiecaruia dintre cele doua tipuri de schimbatoare de caldura mentionate necesita cunoasterea caracteristicii constructiv functionale aferente, reprezentate de numarul unitatilor de transfer termic, NTU, sau de modulul termic asociat, E. In cadrul lucrarii, se va cauta descrierea procedurilor de determinare a acestor caracteristici, tinand cont de structura fiecaruia dintre sistemele studiate.

2. Determinarea si analiza caracteristicilor termice

2.1. Reteaua termica arborescenta

Reteaua termica arborescenta a unui sistem de incalzire districtual este compusa din sectiunea de tur, care leaga sursa de consumatori si sectiunea de return, care leaga consumatorii de sursa. Ne vom referi efectiv la sectiunea de tur, care este un schimbator de caldura de tip arborescent. Asa cum se prezinta in lucrari anterioare [1, 2], la baza structurii arborescente a retelei termice sta un ansamblu de 3 tronsoane, conectate astfel incat debitul de pe primul tronson se divide in 2 debite care circula pe alte 2 tronsoane din aval. Acest nucleu de baza al structurii retelei se multiplifica in diverse configuratii, pentru a asigura distributia debitului de agent termic de la sursa la toti consumatorii.

Caracteristicile termice ale unui tronson de retea sunt:

- numarul de unitati de transfer termic, NTU:

$$NTU = \frac{1}{\rho \cdot c} \cdot \frac{L}{R \cdot G} \quad (1)$$

- modulul termic asociat, E, care este o marime derivata din NTU:

Două tipuri de schimbatoare de căldură specifice instalațiilor în construcții. Evaluarea caracteristicilor termice

$$E = \exp(-NTU) \quad (2)$$

- rezistența termică a tronsonului:

$$R = \frac{1}{\alpha_i \cdot \pi \cdot D_i} + \frac{1}{2 \cdot \pi \cdot \lambda_t} \cdot \ln \frac{D_e}{D_i} + \frac{1}{2 \cdot \pi \cdot \lambda_{iz}} \cdot \ln \frac{D_{iz}}{D_e} + \frac{1}{\alpha_e \cdot \pi \cdot D_{iz}} \quad (3)$$

Conform [1, 2], modulul termic echivalent al unei structuri formate din două tronsoane (1 și 2) legate în paralel se stabilește cu relația:

$$E_{12} = \frac{G_1 \cdot E_1 + G_2 \cdot E_2}{G_1 + G_2} \quad (4)$$

iar, în cazul tronsoanelor inseriate, acesta are expresia:

$$E_{12} = E_1 \cdot E_2 \quad (5)$$

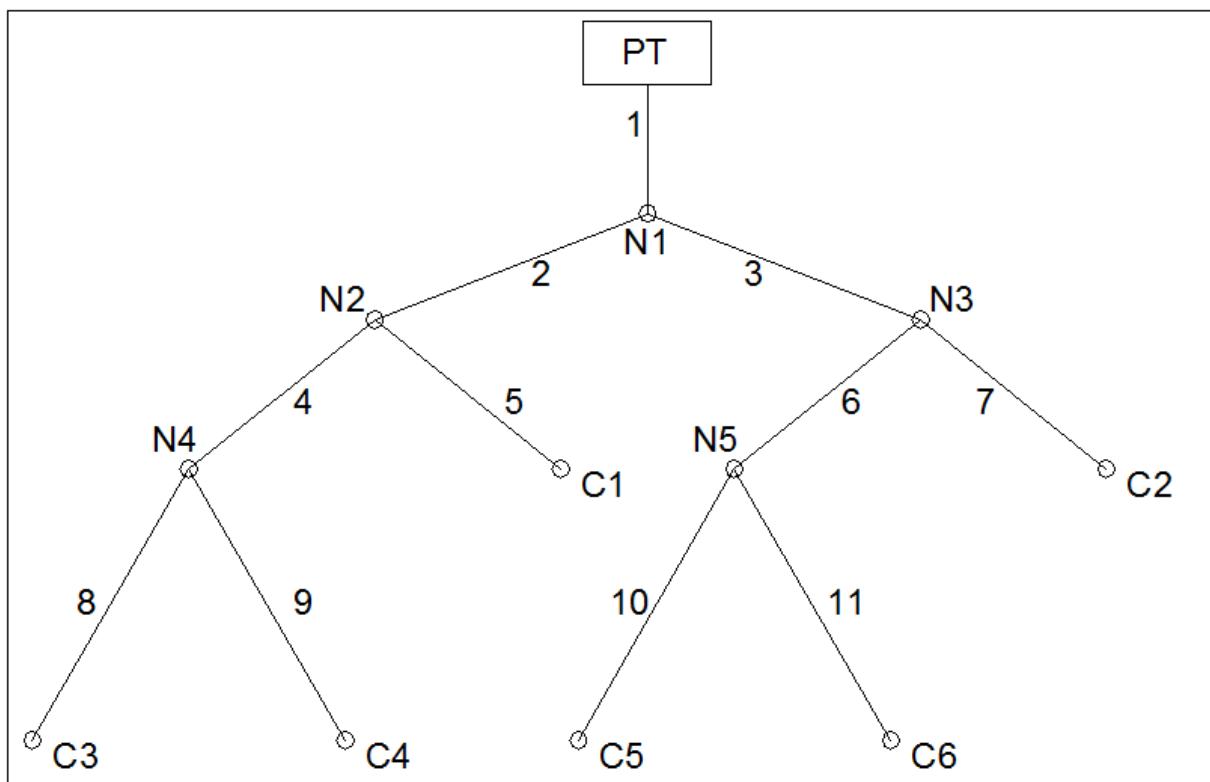

Fig. 1 – Geometria retelei termice arborescente

In fig. 1 se observă 6 trasee de conducte de la punctul termic, PT, la fiecare din cei 6 consumatori (C1, C2 ... C6). Astfel, rețeaua termică arborescentă poate fi privită ca un fascicul de trasee de conductă având capăt de plecare comun sursă și capete

finale, consumatorii. Fiecare traseu reprezinta un ansamblu de tronsoane legate in serie, al carui modulul termic echivalent are o expresie de forma:

$$E_t = E_1 \cdot E_2 \cdot \dots \cdot E_n = \exp\left(-\sum_{k=1}^n NTU_k\right) \quad (6)$$

Dupa cum se prezinta in [3], relatia (6) ofera posibilitati de identificare experimentalala in situ a gradului de izolare termica efectiva a fiecarui tronson din cadrul retelei termice.

Pornind de la aceste elemente de baza prezentate pe larg in [1], [2] si [3], rezulta in continuare ca modulul termic al retei termice in ansamblu poate fi calculat conform legii tronsoanelor legate in paralel, ca o medie a modulilor de traseu, ponderata cu debitele de la capetele din aval ale traseelor respective:

$$E_{ech_reteaua} = \frac{G_{C1} \cdot E_{t1} + \dots + G_{Cp} \cdot E_{tp}}{G_{C1} + G_{C2} + \dots + G_{Cp}} = \frac{\sum_{k=1}^p G_{Ck} \cdot E_{tk}}{G_{reteaua}} \quad (7)$$

unde G_{Ck} este debitul de agent termic la intrarea in instalatiile consumatorului de la capatul traseului "k" (de exemplu, pentru traseul PT - C3 din fig. 1, $G_{C3} = G_8$).

Evaluand astfel modulul termic al intregii retele, se poate stabili in continuare si valoarea numarului de unitati de transfer termic corespunzator :

$$NTU_{ech_reteaua} = -\ln(E_{ech_reteaua}) \quad (8)$$

Tinand seama de expresiile modulilor termici de traseu in functie de temperaturile agentului termic :

$$E_{tk} = \frac{t_{Rk} - t_c}{t_T - t_c} \quad (9)$$

si inlocuind relatia (9) in relatia (7), in urma unor prelucrari simple, rezulta ca temperatura medie de intrare a agentului termic in instalatiile consumatorilor este:

$$t_{Rm} = \frac{G_{C1} \cdot t_{R1} + \dots + G_{Cp} \cdot t_{Rp}}{G_{C1} + G_{C2} + \dots + G_{Cp}} = \frac{\sum_{k=1}^p G_{Ck} \cdot t_{Rk}}{G_{reteaua}} \quad (10)$$

Doua tipuri de schimbatoare de caldura specifice instalatiilor in constructii. Evaluarea caracteristicilor termice

Prin urmare, cunoasterea unui set de temperaturi ofera posibilitatea determinarii experimentale in situ a modulului termic echivalent pentru intreaga retea:

$$E_{ech_reteaua} = \frac{t_{Rm} - t_c}{t_T - t_c} \quad (11)$$

Pe de alta parte, raportul de diferente de temperaturi din relatia (11) reprezinta eficiența retelei termice. Astfel:

$$\epsilon_{reteaua} = E_{ech_reteaua} \quad (12)$$

In continuare, se prezinta un exemplu de evaluare a modulului termic echivalent pe baza de diagrame. S-a pornit de la observatia ca numarul unitatilor de transfer termic asociat fiecarui tronson contine 3 parametri constructiv functionali de baza:

- R – rezistenta termica a tronsonului;
- G – debitul de agent termic prin tronson;
- L – lungimea tronsonului.

Astfel, s-a incercat corelarea modulului termic echivalent al retelei termice (determinat conform procedurii teoretice descrise) cu 2 parametri: $(L/G)_m$ – media ponderata a rapoartelor (L/G) aferente tuturor tronsoanelor retelei si R_m – rezistenta termica medie a tronsoanelor retelei. Insa, deoarece valoarea R_m a fost variata in functie de grosimea izolatiei conductelor (considerata aceeasi pentru toate tronsoanele), corelatia $E_{ech_reteaua} = f(R_m)$ s-a redus la corelatia $E_{ech_reteaua} = f(\delta_{iz})$, mai sugestiva decat prima.

Pentru a testa variatia $E_{ech_reteaua}$ in functie de geometria retelei termice, s-au considerat doua retele arborescente, comparabile intre ele prin debitele si lungimile tronsoanelor corespondente, dar diferite din punct de vedere al configuratiei (a se vedea cadrele superioare din fig. 2). Astfel, daca pentru reteaua **RT 1**, numarul de tronsoane de pe fiecare traseu creste de la C1 spre C6, reteaua **RT 2** este caracterizata prin trasee sursa - consumator avand toate aceeasi lungime si acelasi numar de tronsoane.

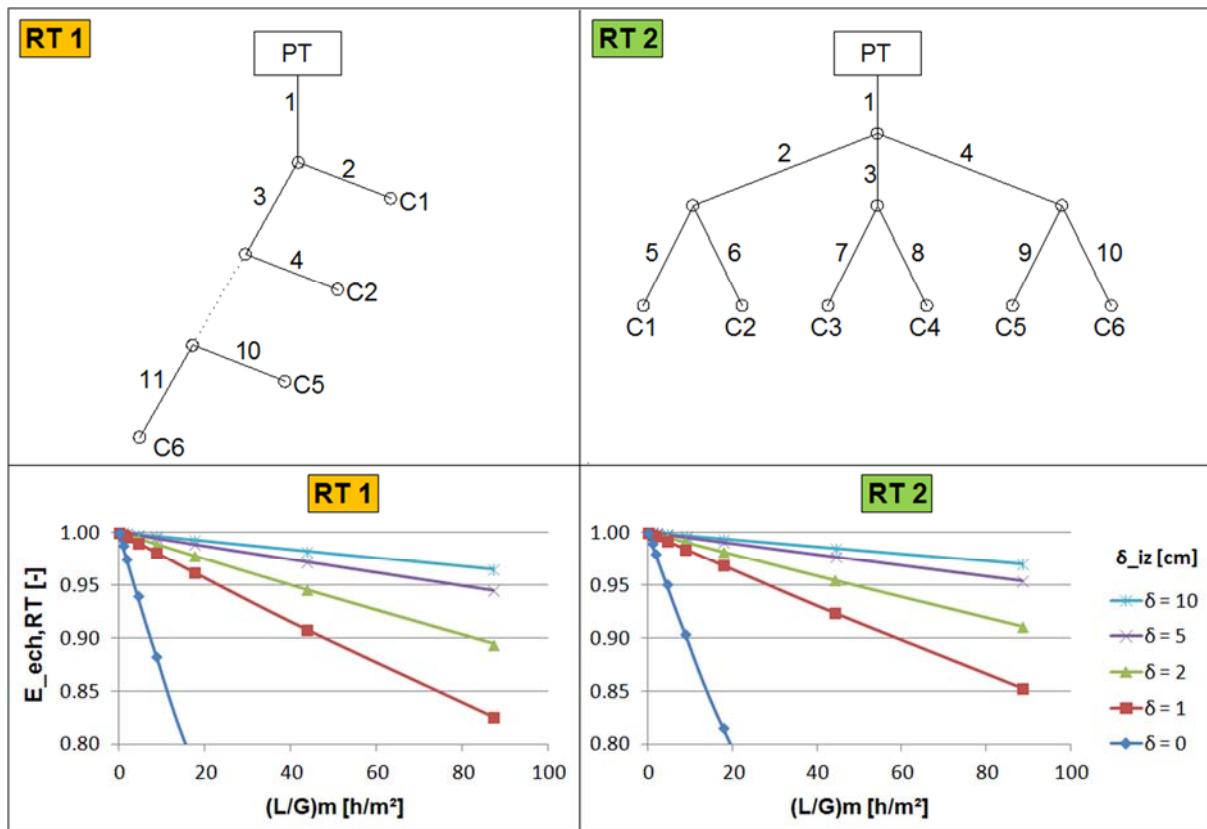

Fig. 2 – Doua tipuri de retele termice diferite din punct de vedere al geometriei

Corelarea valorilor modulului termic echivalent al retelei, E_{ech_reteau} , cu parametrii $(L/G)_m$ și δ_{iz} a condus la stabilirea unor diagrame din care se observă că între E_{ech_reteau} și $(L/G)_m$ există o dependență liniară. Fiecare dreapta are ordinata la origine egală cu 1.00 și o pantă care diferează în funcție de gradul de izolare termică a conductelor, δ_{iz} . Practic, s-a obținut pentru fiecare dintre cele 2 tipuri de retele termice, câte un fascicul de drepte (cadranele inferioare din fig. 2). Un alt aspect important este faptul că între cele 2 fascicule de drepte sunt diferențe destul de mici, ceea ce conduce la concluzia că, pentru retelele al căror aspect variază între configurațiile **RT 1** și **RT 2**, se poate lucra practic cu media valorilor E_{ech_reteau} citite pe cele două diagrame, la valori $(L/G)_m$ și δ_{iz} date.

Utilitatea practică a celor două tipuri de caracteristici termice ale retelei (modulul termic, E_{ech} și numărul de unități de transfer de căldură, NTU_{ech}) constă, astăzi cum este pe larg prezentat în [1 - 4], în posibilitatea evaluării fluxurilor termice disipate de retea și a temperaturilor cu care agentul termic ajunge la fiecare dintre consumatori.

Două tipuri de schimbatoare de caldura specifice instalatiilor in constructii. Evaluarea caracteristicilor termice

2.2. Bucla instalatiei de captare a energiei solare

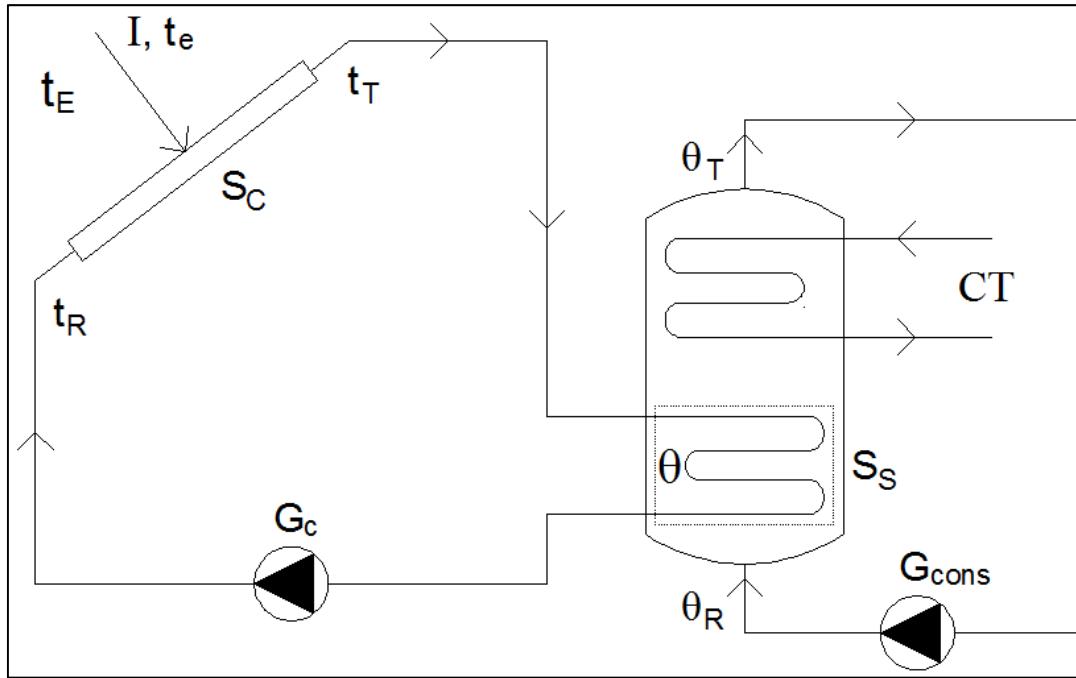

Fig. 3 – Suprafata de captare solară, legată în buclă cu serpentina din rezervor

In partea stanga a fig. 3 se observa bucla ce integreaza suprafata de captare solară cu schimbatorul de caldura imersat in rezervorul de acumulare. Descrierea proceselor de transfer termic in cadrul bulei solare a fost facuta in mai multe lucrari anterioare [4]. Astfel, pe baza ecuatiilor de bilant termic scrise in regim stationar pentru suprafata de captare solară, respectiv pentru serpentina imersata, s-a stabilit expresia modulului termic al bulei:

$$E_{CS} = \frac{E_C \cdot (1 - E_S) + E_S \cdot (1 - E_C)}{1 - E_C \cdot E_S} \quad (13)$$

unde:

$$\begin{aligned} E_C &= \exp\left(-\frac{F' \cdot k_C}{a \cdot \rho \cdot c}\right) = \exp(-NTU_C) \\ E_S &= \exp\left(-\frac{k_S}{a \cdot \rho \cdot c} \cdot \frac{S_S}{S_C}\right) = \exp(-NTU_S) \end{aligned} \quad (14)$$

Numarul de unitati de transfer termic aferent bulei rezulta conform relatiei:

$$NTU_{CS} = -\ln(E_{CS}) \quad (15)$$

S-a cautat in continuare sa se stabileasca niste relatii cu valente experimentale in situ sau in vitro, pe baza legaturilor intre modulii termici si temperaturile agentului termic pentru cele 2 schimbatoare de caldura legate in bucla. In fig. 4 se prezinta schematic diagrama temperaturilor agentului termic in cadrul buclei solare.

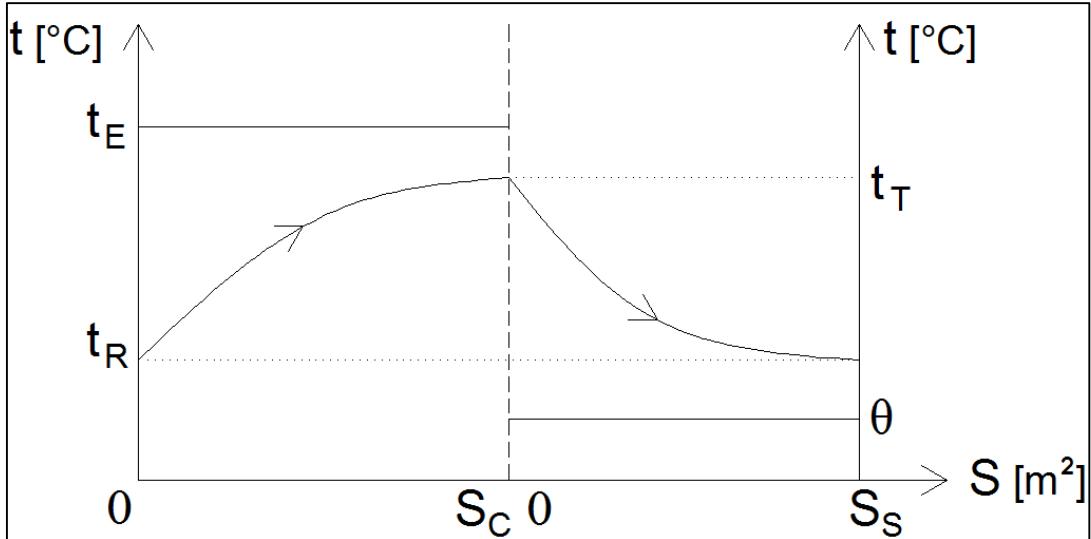

Fig. 4 – Distributia temperaturilor agentului termic in lungul suprafetelor S_C, S_S

Pe baza celor prezentate in [1 - 2] si a figurii 4, se poate scrie ca:

$$E_C = \frac{t_E - t_T}{t_E - t_R}; \quad E_S = \frac{t_R - \theta}{t_T - \theta} \quad (16)$$

Inlocuind expresiile (16) in relatia (13), rezulta:

$$E_{CS} = 1 - \frac{t_T - t_R}{t_E - \theta} = \frac{(t_E - t_T) + (t_R - \theta)}{t_E - \theta} \quad (17)$$

$$NTU_{CS} = \ln \frac{t_E - \theta}{(t_E - t_T) + (t_R - \theta)} \quad (18)$$

Asa cum s-a mentionat, relatiiile (17) si (18) permit determinarea experimentală a caracteristicilor constructiv functionale ale buclei solare. In continuare, cunoasterea modulului termic al buclei si a parametrilor termici externi (t_E, θ) permite simularea comportamentului termic dinamic al sistemului prin evaluarea fluxurilor termice transferate in diverse conditii de exploatare.

Doua tipuri de schimbatoare de caldura specifice instalatiilor in constructii. Evaluarea caracteristicilor termice

Eficienta celor 2 schimbatoare de caldura legate in bucla poate fi definita ca:

$$\varepsilon_{CS} = \frac{t_T - t_R}{t_E - \theta} = 1 - E_{CS} \quad (19)$$

Utilitatea practica a celor doua tipuri de caracteristici termice ale bulei de schimbatoare de caldura (modulul termic, E_{CS} si numarul de unitati de transfer de caldura, NTU_{CS}) consta, asa cum este pe larg prezentat in [1 - 4], in evaluarea fluxurilor termice transferate si a temperaturilor cu care agentul termic circula in cadrul bulei.

3. Concluzii

In prima parte a lucrarii se prezinta o procedura de evaluarea a caracteristicii termice pentru o retea termica arborescenta (modulul termic al retelei sau numarul de unitati de transfer termic aferent). Valoarea acesteia se determina pe baza caracteristicilor constructiv functionale ale componentelor retelei sau, dupa cum se prezinta in lucrare, poate fi estimata pe cale experimentală. Cunoasterea acestei caracteristici termice ofera posibilitatea evaluarii fluxurilor termice disipate si deci, a cantitatilor de caldura pierdute pe anumite perioade de timp.

In partea a doua a lucrarii se investigheaza situatia a 2 schimbatoare de caldura legate in bucla, prezentandu-se relatiile de determinare a modulului termic al bulei si a numarului de unitati de transfer termic aferent. La fel ca in cazul anterior, se precizeaza modalitatea de evaluare experimentală a acestor caracteristici termice. Cunoasterea modulului termic al bulei de captare solară formate din cele 2 schimbatoare de caldura ofera posibilitatea estimarii eficientei acesteia si deci, a puterilor termice si a cantitatilor de caldura transferate in timp.

Lista de Notatii

Retele termice

RT – retea termica

L – lungime tronson, m;

G – debit agent termic, m^3/s ;

ρ – densitate agent termic, kg/m^3 ;

c – caldura specifica a agentului termic, $J/(kg.K)$;

R – rezistenta termica liniara a tronsonului, m.K/W;
 D_i – diametrul interior al conductei, m;
 D_e – diametrul exterior al conductei, m;
 D_{iz} – diametrul exterior al izolatiei conductei, m;
 δ_{iz} – grosimea izolatiei termice, m;
 α_i – coeficientul de transfer termic convectiv la interiorul conductei, W/(m².K);
 α_e – coeficientul de transfer termic superficial la exteriorul izolatiei, W/(m².K);
 λ_t – conductivitatea termica a peretelui conductei, W/(m.K);
 λ_{iz} – conductivitatea termica a izolatiei termice, W/(m.K);
 n – numarul total de transoane din cadrul unui traseu, -;
 p – numarul total de trasee din cadrul retelei, -;
 t_T – temperatura de intrare a agentului termic in retea, °C;
 t_{Rk} – temperatura de iesire a agentului termic din traseul "k" de conducte, °C;
 t_c – temperatura din canalul termic, °C;
 (L/G)_m – valoarea medie a rapoartelor (L/G) aferente tronsoanelor retelei, h/m²;
 R_m – valoarea medie a rezistentelor termice aferente tronsoanelor retelei, m.K/W;
 NTU – numarul de unitati de transfer termic aferent unui tronson de retea, -;
 NTU_{ech_retea} – numarul de unitati de transfer termic asociat retelei, -;
 E – modulul termic al unui tronson de retea, -;
 E_t – modulul termic al unui traseu de conducte, -;
 E_{ech_retea} – modulul termic al retelei, -;
 ε_{RT} – eficienta retelei termice, -;

Schimbatoare de caldura legate in bucla

t_E – temperatura echivalenta exterioara, °C;
 t_T – temperatura de iesire a agentului termic din suprafata de captare solara, °C;
 t_R – temperatura de intrare a agentului termic in suprafata de captare solara, °C;
 θ – temperatura apei din rezervorul de acumulare, °C;
 k_C – coeficientul global de transfer termic al suprafetei de captare solara, W/(m².K);
 k_S – coeficientul global de transfer termic al serpentinei imersate, W/(m².K);
 S_C – suprafata de captare solara, m²;
 S_s – suprafata serpentinei imersate, m²;
 a – debit specific de agent termic prin suprafata de captare solara, m³/(s.m²);
 F' – factor de corectie al fluxului termic captat din energia solara, -;
 NTU_C – numarul de unitati de transfer termic al suprafetei de captare solara, -;
 NTU_S – numarul de unitati de transfer termic al serpentinei imersate, -;
 NTU_{CS} – numarul de unitati de transfer termic al buclei de captare solara, -;

Doua tipuri de schimbatoare de caldura specifice instalatiilor in constructii. Evaluarea caracteristicilor termice

E_c – modulul termic al suprafetei de captare solară, -;

E_s – modulul termic al serpentinelor imersate, -;

E_{cs} – modulul termic al buclei de captare solară, -;

ε_{cs} – eficiența buclei de captare solară, -;

Bibliografie

1. Florin Iordache – Comportamentul dinamic al echipamentelor și sistemelor termice, ed. a 3-a – editura Matrixrom, București, 2008;
2. Florin Iordache – Energetica echipamentelor și sistemelor termice din instalatii – editura Conpress, București, 2010;
3. Florin Iordache – Echipamente și sisteme termice. Metode de evaluare energetica și funcțională (culegere de articole) – pag. 38-44: Identificarea hidro-termică a retelelor termice (Florin Iordache) – editura Matrixrom, București, 2017;
4. Florin Iordache – Sisteme de utilizare a sursei regenerabile. Metode de evaluare energetica și dimensionare – pag. 1-14: Utilizarea energiei solare pentru incalzirea spațiilor și prepararea apei calde de consum. Evaluarea performanțelor energetice (Florin Iordache, Mugurel Talpiga, Eugen Mandric); pag. 15-26: Optimizarea sistemelor de utilizare a energiei solare pentru incalzirea spațiilor și prepararea apei calde în clădiri (Mugurel Talpiga, Eugen Mandric, Florin Iordache) – editura Matrixrom, București, 2018;